

Helga Zepp-LaRouche til IPC-mødet den 9. februar 2024

Ikke korrekturlæst

9. februar 2024 (EIRNS)–ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition; det er det 36. møde, vi har holdt i træk. Vi har ikke misset en uge, siden vi startede for et par måneder siden. Mit navn er Anastasia Battle; jeg er ordstyrer i dag. Med mig er også mine medværter Dennis Small og Dennis Speed. I dag har vi en række meget spændende meddelelser. Vi har haft en massemobilisering på tværs af alle de mange forskellige organisationer, der deltager for at genetablere, for at bringe UNRWA-finansieringen tilbage til Palæstina. I betragtning af den situation, der er lige nu, er det meget tydeligt, at mellem fjernelsen af finansieringen af UNRWA og den bogstavelige tilsaltning af jorden, der sker i Palæstina af Israel, er bevægelserne for at begå folkedrab stadig i gang. Vi er nødt til at sørge for at mobilisere os selv og blive ved med at organisere os. Vi vil høre en række af disse rapporter i dag. Folk har været ude og lave demonstrationer, gået til ambassader, lavet interventioner. Det har alt sammen været rigtig godt, og det er over hele verden. Så jeg er glad for at kunne bekendtgøre det.

Jeg vil nu gerne give ordet til grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, Helga Zepp-LaRouche, så vi kan komme i gang her til morgen.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hej, jeg vil gerne hilse på jer alle sammen. I alle de ekstremt farlige udviklinger er det mest betagende og forfærdelige naturligvis det, der sker i Gaza lige nu. Premierminister Netanyahu afviste Hamas' tilbud om en aftale om frigivelse af gidslerne mod en våbenhvile og

forskellige andre foranstaltninger. Som et resultat bliver situationen – det er næsten umuligt at beskrive. For ifølge forskellige organisationer, al-Jazeera og FN og så videre, er 1,5 millioner palæstinensere nu klemte sammen på et meget lille område i byen Rafah, hvor der normalt bor 220.000 mennesker. Nu er der mere end 1,5 millioner mennesker der. Så det er allerede en ufattelig humanitær situation, og nu har Netanyahu erklæret, at han har beordret IDF til at foretage en landinvasion i det område. Så folk har ingen steder at tage hen. De fik at vide af IDF, at de skulle forlade Gaza City og tage til Khan Younis; så blev den formodede sikre zone i Khan Younis bombarderet, og de tog til Rafah. Nu er der angreb fra luften, fra havet og fra land mod dette område. Jeg kan kun appellere til jer: Forestil jer, hvordan situationen er, og hvorfor vores handling er så absolut presserende. Hvis UNRWA bliver afskåret fra finansiering på nuværende tidspunkt, sagde FN's generalsekretær Guterres for bare to dage siden, at UNRWA er uerstattelig; der er simpelthen ingen anden organisation, der kan levere mad, vand og lægehjælp end UNRWA. Så hvis man skærer i finansieringen af den, så må man drage sin egen konklusion. Du dømmes de mennesker, der er afhængige af hjælpen, til døden.

Ifølge Norsk Flygtningehjælp er der nu fare for, at Rafah bliver en zone med blodsudgydelser og ødelæggelse, og at folk ikke har noget sted at tage hen. 24 israelske organisationer har opfordret til en øjeblikkelig våbenhvile, og selv i det amerikanske etablissement er der åbenbart en vis erkendelse af, at dette ikke kan fortsætte for evigt. Der er en artikel i det seneste nummer af {Foreign Affairs} med overskriften "Israels selvdestruktion," som udkom i går, hvor de siger, at Netanyahu hverken har en vision eller en plan for, hvad der skal ske i efterkrigssituationen. Og at han i hele sin karriere tydeligvis har nægtet at have nogen idé om nogensinde at komme overens med palæstinenserne. Så rapporterer de om et møde, som Moshe Dayan, den tidligere chef for IDF, havde en dag i april 1956, hvor han deltog i begravelsen af en 21-årig

Roi Rotberg, som var blevet dræbt af nogle palæstinensere dagen før. De citerer Moshe Dayan for at sige: "Lad os ikke skyde skylden på morderne, for i otte år har de siddet i en flygtningelejr i Gaza. Og for øjnene af dem måtte de se, hvordan deres land blev forvandlet fra deres fædres land til vores ejendom." Så når man citerer Moshe Dayan på denne måde, var der tydeligvis en tidligere periode, hvor Moshe Dayan bestemt ikke var nogen ven af palæstinenserne, men hvor der var en vis anerkendelse af, at der er en palæstinensisk side. Dette bliver offentliggjort i {Foreign Affairs}. Artiklen slutter med at sige, at Israel må række hånden ud til palæstinenserne og hinanden på grund af den meget splittede situation i Israel. De er nødt til at nå frem til et perspektiv om en levedygtig og respektfuld sameksistens. Hvad det er værd, vil jeg ikke gøre mig til dommer over.

Under alle omstændigheder nægtede Antony Blinken på en pressekonference i Tel Aviv at svare en journalist, der forsøgte at få et svar på, om Biden-administrationen ville støtte eller ikke støtte et forsøg fra Kongressen på at forbyde finansiering af UNRWA. Jeg kan kun sige, at vi virkelig er nødt til at optrappe vores mobilisering. Vi udsendte marchordrer i sidste uge. Vi har haft mange demonstrationer. Vi havde arrangører i forskellige lande, og vi vil høre nogle rapporter om, at de gik til ambassaderne og fik meget forskellige svar. Nogle ambassader nægtede helt at lytte til vores demonstranter; andre tilkendegav, at de godt kunne se den helt utrolige situation. Så jeg vil kun opfordre alle til at fortsætte med at gøre dette med maksimal hastighed.

Ellers må jeg som altid påpege, at den palæstinensiske situation, selv om den haster mest, fordi menneskers liv er på spil i den umiddelbare situation. Ikke desto mindre har vi faren for en optrapning til global krig. Det er ganske bemærkelsesværdigt, at den ungarske udenrigsminister, Péter Szijjártó, i går på et møde i FN i New York advarede om netop

det. Han sagde, at de to situationer omkring Ukraine og Sydvestasien er ekstremt farlige, for hvis der tilføjes endnu et land, er der en umiddelbar fare for, at det fører til en regional og endda en global krig. Han appellerede til alle kræfter, FN's generalsekretær og alle medlemmer af FN om at arbejde sammen om en afspænding.

Jeg vil også gerne fortælle, at i Tyskland fortsætter militariseringen desværre ufortrødent. Inden udgangen af marts ønsker de at præsentere en operationel plan for Tyskland, hvor den tyske civile og militære infrastruktur skal integreres i NATO for at sikre NATO's opbygning på østfronten. Hvilket jeg også mener er noget, der absolut fører til en katastrofe. Jeg kan kun sige, at det interview, som Tucker Carlson lavede med præsident Putin, er bemærkelsesværdigt på mange måder, men et punkt, som jeg gerne vil fremhæve, og som Putin sagde med eftertryk, og som jeg finder bemærkelsesværdigt i den nuværende situation, er, at han og Rusland på intet tidspunkt har lukket døren for muligheden for at samarbejde med Vesten. Jeg synes virkelig, det er noget, man bør tage op og diskutere, for medmindre vi bevæger os over i et andet paradigme, en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som integrerer alle lande på planeten, er vi på vej mod det, der helt sikkert vil blive Tredje Verdenskrig, hvis vi ikke ændrer det.

Jeg vil stadig opfordre til, at denne idé om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på trods af den akutte palæstinensiske situation, ikke bliver lagt til side. Men at vi finder fora, hvor vi kan diskutere det, og får idéen seriøst ind i debatten.

Til sidst vil jeg blot nævne, at vi om to uger vil høre fra Haag-domstolen. De vil forvente en rapport fra Israel om, hvad de har gjort for at forhindre folkedrab. Lande, der også er relateret til det, fordi de sender våben til Israel, bør rapportere, hvilke fremskridt de har gjort. Den dato kommer tættere og tættere på. Jeg bør også bemærke, at den

sydafrikanske udenrigsminister, fru Pandor, i går erklærede, at hun har en sikkerhedstrussel, og at hun måtte bede det sydafrikanske politi om at øge hendes sikkerhed. Det synes jeg også, det internationale samfund bør notere sig.

Afslutningsvis kan jeg kun opfordre jer alle til at fordoble jeres indsats og hjælpe med at opbygge den internationale fredskoalition, for det arbejde, vi skal udføre, er gigantisk.

Afsluttende bemærkninger

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi handler meget hurtigt, for situationen i Rafah er yderst presserende, så jeg kan kun bede alle om at hjælpe os med at nå ud til alle andre organisationer, som I er i kontakt med eller kender til, så vi kan gøre mest muligt, som f.eks. demonstrationerne foran ambassaderne og den slags ting. Jeg synes, det skal gøres med det samme.

Men jeg synes også, vi skal være opmærksomme på, at vi lige nu befinder os midt i en meget større historisk transformation, som er uden fortilfælde i verdenshistorien. Vi ser enden på ét system – den såkaldte regelbaserede orden – og jeg tror også, at den er ved at have sine sidste minutter i Gaza. For hvordan kan nogen tale om en regelbaseret orden, efter at Vesten har tolereret det, der sker dér? Det synes jeg er meget tydeligt. Det stod også klart allerede med Den Internationale Domstols afgørelse, at det ikke kun var palæstinenserne og Israels skæbne, der blev forhandlet om, men at det i virkeligheden handler om, hvorvidt der er et system af retssikkerhed? Er vi i en jungle, hvor loven om, at den stærkeste overlever, er det, der bestemmer, hvad der sker? Eller er der en orden, som vi stadig kan stole på, som det f.eks. kommer til udtryk i FN-pagten? Jeg synes, det er meget tydeligt, at det gamle neoliberale system med den regelbaserede orden netop har erklæret sin egen undergang med sine aktiviteter. Vi har et absolut påtrængende behov for en omdannelse til et nyt system, der på den ene side er baseret på den Globale Majoritet, som virkelig bevæger sig meget hurtigt fremad for at etablere et

nyt system. Men vi kan ikke efterlade Vesten bag os, for jeg tror ikke, at NATO-landene vil opløses lige så fredeligt som Sovjetunionen i 1991. Så der er et indlysende behov for, at vi får befolkningerne i Vesteuropa og USA til at gå sammen med det Globale Syd. Jeg kan ikke se nogen anden måde at løse denne konflikt på end det. Jeg tror, Putin sagde det i sit interview, at han mener, at eliterne i især USA, men også i nogle andre lande, er nødt til at ændre mening.

Det kan jeg ikke få øje på lige nu, men jeg tror, at det, der sker, er, at masserne af mennesker på gaderne, som f.eks. landmændene i Europa, der virkelig er overalt i hundredtusindvis, slutter sig til. Jeg tror, vi er nødt til at sørge for, at de forstår, at de kæmper den samme kamp som landene i det Globale Syd. Derfor vil jeg svare [navn redigeret], at jeg tror, at det, du foreslår, kan lyde, du vil måske gerne gøre noget lignende, men jeg tror, at vi absolut skal holde os til princippet om ikke-vold, fredelig direkte aktion i traditionen fra Mahatma Gandhi og Martin Luther King. For hvis vi ikke selv repræsenterer dette højere paradigme i vores handlinger, kan jeg ikke se, hvordan denne evigt tilbagevendende voldscyklus kan blive afbrudt.

Jeg tror, vi er nødt til at tage ved lære af det, vi tidligere diskuterede med "8:15"-forfatteren af Hiroshima-bogen, og det er den følelse, den ophøjede følelse og kærlighed til menneskeheden, som måske er stærkere end alle de ting, vi begræder her. Så hvis du ikke er enig i alt det, så lad os overveje den bedste måde at reagere på situationen. Men det er min holdning. Ikke at vi skal være passive; vi skal mobilisere som aldrig før. Men jeg tror, at vi i valget af værktøjer skal være ekstremt forsigtige, så vi ikke vælger den samme tilgang som dem, vi ønsker at overvinde.